

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1885/2021
25.08.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујицића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Санда Торац, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, чији је заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву и ЈП „СРБИЈАШУМЕ“ Београд, ШГ „Шумарство“ Рашка, чији је пуномоћник Милоје Цветић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1904/20 од 04.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 25.08.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1904/20 од 04.01.2021. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви тужиље и туженог ЈП „Србијашуме Београд“ ШГ „Шумарство“ Рашка, за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1904/20 од 04.01.2021. године, преиначена је пресуда Основног суда у Рашкој П 374/19 од 11.03.2020. године, тако што је одбијен, као неоснован, тужбени захтев тужиље да се утврди да је тужиља правни следбеник покојног ББ из ..., власник дела кп. број ... уписана у лн. број ... КО ..., у укупној површини од 73 м² у реалном делу од 73/901, у следећим мерама и границама: од почетка кп. број ... и ... у ширини од 3,07 метара североисточно у дужини од 22,90 метара између кп. број ..., ..., ... до кп. број ... у ширини од 3,25 метара, а све према геодетској скици од 04.04.2017. године број 02-952-121/17, што су тужени дужни да признају и трпе да тужиља ово право упише у катастар и друге јавне књиге на основу ове пресуде. Обавезана је тужиља да туженом ЈП „Србијашуме“ Београд, ШГ „Шумарство“ Рашка накнади трошкове поступка у износу од 800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужиља, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени ЈП „Србијашуме“ Београд, ШГ „Шумарство“ Рашка је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбама члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20) и оценио да ревизија тужиле није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца и њен сада покојни супруг ББ су 1980. године од ВВ купили парцелу број ... КО ..., површине 4 ара, на којој су у фазама направили кућу, тако што је продавац изјаву о томе оверио у суду. Након тога је закључен и оверен и писани уговор о купопродаји кп. број ... КО ... дана 01.04.2014. године између ВВ, као продавца и ББ, као купца и заведен под бројем Опу 272/15 од 04.05.2015. године у Основном суду у Рашки, где је саграђена прва етажа куће, а након две до три године кућа је завршена. Приликом куповине парцеле, продавац ВВ је на лице места показао међе купљене парцеле, након чега је изведен геометар ГГ, која је измерила плац како би добила површину од 4 ара и ту површину обележила кочићима. Продавцу је купопродајна цена исплаћена у пуном износу, одмах након постигнутог договора, а након што је геометар обележила купљену парцелу. Од времена куповине, тужилца, њен супруг и чланови породице су користили парцелу у мерама и границама које им је показао продавац, а обележио геометар, а које су ближе описане у изреци. Споран део од 73 м², у мерама и границама описаним изреком пресуде, тужилца и чланови њене породице користе од момента када су га купили за своје потребе, а у првом реду као прилаз својој кући и у томе никада и ни са ким нису имали било каквих проблема везано за коришћење парцеле у мерама и границама како су купили. Када су тужилца и њен покојни супруг покушали да се на основу закљученог уговора о купопродаји упишу као власници предметне парцеле код надлежне службе, сазнали су да се фактичко и катастарско стање не слажу, тако да њихова парцела по подацима катастра има површину 3,60 ара, а не 4 ара како су од продавца купили 1980. године. Споран део од 73 м², по подацима из катастра припада парцели број ... КО Катастарска парцела број ... уписана је у листу непокретности број ... КО ..., као пашњак III класе, површине 3,60 ара, као власништво ВВ.

Једанаест година након што је ВВ продао предметну парцелу ББ, дана 02.08.1991. године, закључен је и оверен уговор о замени земљишта под бројем Ов 862/91 од 08.08.1991. године у Општинском суду у Рашки, између предузећа за газдовање шумама „Шумарство“ Рашка, које је уступило и пренело ДД кп.број ... КО ... у површини од 0.05,56 х, а ДД, мајка ВВ, истовремено пренела и уступила Предузећу за газдовање шумама „Шумарство“ Рашка кп. број ... КО ..., по култури пашњак, у површини од 0.09,23 х.

Као власник кп. број ... пашњак III класе, површине 9,01 ари, уписана је у лист непокретности ... КО ... Република Србија, са правом коришћења Јавног предузећа „Србијашуме“ Београд.

Вештачењем је идентификован спорни део кп. број ... КО ..., који према потврди Општине Рашка, Одсек за урбанизам, стамбено-комуналне делатности и заштиту животне средине, као прилазни пут који води према кући тужиле на кп. број ... КО ..., није јавни пут, нити некатегорисани пут у власништву Општине Рашка, нити у власништву Републике Србије и не спада у добро у општој употреби и мрежу путева у смислу члана 3. Закона о јавним путевима. На предметном делу парцеле не постоји

шума, већ је прилаз кући тужиље и тужени нема правни интерес да спорни део кп. број ... КО ... користи.

ББ преминуо је 14.12.2017. године, а за јединог наследника оглашена је његова супруга АА решењем Основног суда у Рашки О број 460/17 од 03.01.2018. године. Тужена Република Србија је дала мишљење да је основан раније поднет захтев сада покојног ББ у погледу спорних 50 м² кп. број ... КО ... и да нема законских сметњи да поменуто право својине он оствари на спорној квадратури.

Код тако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је, применом члана 28. став 4. и члана 30. став 2. Закона о основама својинскоправних односа, нашао да су 1980. године тужиља и њен правни претходник супруг, сада покојни ББ од момента закључења уговора о купопродаји парцеле број ... парцелу у купљеној површини од 4 ара несметано користили у мерама и границама у којима су уведени у посед од стране продавца, у уверењу да је то њихова парцела по закљученом уговору, да су цену исплатили након што су уведени у посед и након што је геометар обележила кочићима површину од 4 ара, због чега су испуњени услови за одређивање права својине тужиље на спорном делу парцеле туженика по основу одржаја, као савесног држаоца.

Међутим, другостепени суд је сматрао да је првостепени суд погрешно применио материјално право. Наиме, оценио је да је неоснован тужбени захтев тужиље, с обзиром да је правни претходник тужиље купио катастарску парцелу број ... КО ... 1980. године у површини од 4 ара по основу усмено закљученог уговора о купопродаји, да је о томе продавац ВВ сачинио и потписао писану изјаву која нема елементе уговора о продаји, да су продавац и купац касније сачинили и оверили писани уговор 2014. године у коме је наведено да продавац ВВ продаје правном претходнику тужиље 4 ара од катастарске парцеле ..., да је у време сачињавања писаног уговора о купопродаји 2014. године парцела број ... на чијем делу тужиља тражи да се утврди право својине по основу одржаја, била друштвена својина, корисник Предузећа за газдовање шумама „Шумарство“ Рашка, из ког разлога се на њој према Закону о изменама и допунама Закона о основама својинскоправних односа својина није могла стећи одржајем до 04.07.1996. године, те да је тужиља у тужби и током поступка навела и доказивала да на терену њена парцела број ... нема купљену површину од 4 ара, коју је купила по усменом уговору о купопродаји, за коју је касније сачињен и писани уговор 2014. године, већ да има површину од 3,60 ара. Код наведеног, према становишту другостепеног суда тужиља по основу усменог уговора о купопродаји није могла стећи својину одржајем на спорном делу парцеле број ..., јер није протекао законски рок од 20 година за одржај.

По оцени Врховног касационог суда, правилна је одлука другостепеног суда да тужиља није могла одржајем стећи право својине на спорном делу парцеле.

Одредбом члана 28. Закона о основама својинскоправних односа уређен је институт одржаја и ставом 4. истог члана је прописано да савесни држалац непокретности на којој други има право својине стиче право на ту ствар одржајем протеклом рока од 20 година.

Наиме, предмет усменог уговора о купопродаји из 1980. године на који се тужиља позива је парцела број ..., чија површина износи 4 ара, али по основу тог уговора тужиља није могла стећи својину одржајем на спорном делу парцеле број ...

јер није протекао законски рок од 20 година од извршене замене ове парцеле 1991. године између правног претходника тужиље ДД и правног претходника туженог Предузећа за газдовање шумама „Шумарство“ Рашка, након које је спорна парцела ... постала друштвена својина. Како се према Закону о изменама и допунама Закона о основама својинскоправних односа својина није могла стећи одржајем до 04.07.1996. године, то од 04.07.1996. године до подношења тужбе у овој правној ствари 19.01.2016. године није протекао законски рок за ванредни одржај од 20 година. Због тога нису испуњени услови из члана 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа за стицање својине на спорном делу парцеле број 401/1 у траженим мерама и границама, па је и ревизија неоснована.

Како се осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност другостепене одлуке, одлучено је као у ставу првом изреке на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку

Како тужиља није успела са ревизијом, то јој трошкови ревизијског поступка не припадају сходно примени члана 163. ЗПП, а друготуженом не припада накнада трошкова за састав одговора на ревизију, јер они, у смислу члана 150. ЗПП нису били нужни и неопходни у ревизијском поступку, због чега је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић